

sætter stor pris på detaljerethed og akkuratesse m.h.t. det rent operative, det tekniske og personalia. Tredje gruppe ønsker naturligvis stor detaljerighed, når det gælder »deres« lokale angreb. Med manuskriptets udformning har vi forsøgt at imødekomme alle tre grupper i rimelig grad«.

Med al respekt for de mange fine detaljer, der er føjet til min artikel, er jeg bange for, at de kun interesserer feinschmeckere blandt flyvehistorisk interesserede og folk med udpræget lokalhistorisk interesse i det pågældende område. I enkelte tilfælde er vi i bogen gået meget detaljeret til værks i behandlingen af enkelte angreb. For mit eget vedkommende vil jeg især pege på det katastrofale angreb på Rødslet flyveplads 13. august 1940, på angrebet mod B&W 27. januar 1943 og på angrebet mod Husmandsskolen 17. april 1945. Der er her - i modsætning til angrebet på Bøtø - tale om enkeltstående angreb, som enten har særligt interessante politiske eller operative baggrunde eller implikationer.

Et meget væsentligt - og viser det sig berettiget, om end ikke i den anførte målestok - kritik er billedteksterne, som »indeholder et betydeligt antal fejltolkninger, hvilket kan skyldes at flyvefaglig ekspertise ikke har været inddraget i bedømmelsen af den fotografiske dokumentation.« Med det beskedne kendskab jeg har udi flykendingens vanskelige kunst, ville jeg ikke drømme om at forkaste, hvad et - det må man da gå ud fra - fornuftigt menneske har påtegnet disse fotos på det pågældende museum. Derfor henvendte jeg mig til en kollega, hvis evner på området jeg - og jeg er sikker på også andre af Flyvehistoriske Forenings medlemmer gør det - respekterer. Baggrunden for hans tolkninger fremgår nedenfor.

Med hensyn til selve beskrivelsen

af angrebets udførelse og dets resultat, ser jeg ingen divergens mellem min og nærværende artikel. Man har fundet anledning til at trække detaljer som f.eks. ammunitionstyper og -forbrug ud af de britiske kilder samt benytter sig af en del fagudtryk, som ikke er egnet for det brede publikum, som vores bog henvender sig til.

Der var dog ét punkt, hvor jeg er bange for, at de to er på gyngende grund, nemlig hvad der var hin missions hovedmål, og hvad der var baggrunden for den.

Spørgsmålet er i hvor høj grad Bøtø var et decideret mål for missionen, eller det var et mål, som kom under overvejelse fordi flyvepladsen lå på ruten til hovedmålet, *Værløse* flyveplads.

Forfatterne til nærværende artikel gør dig skyldige i en kildefejltolkning på et i den forbindelse væsentligt punkt. Det hedder således om, Caine/Tindalls vej til »Marrebæk« i artiklen: »Gentagne opkald under vejs forblev ubesvaret, hvorfor Caine og Tindall valgte at fortsætte for sig selv direkte til »Marrebæk«. De fik landkending ved Møens Klint, og var således kommet en smule for langt men vejret var godt, og da belysningsforholdene tillod navigatøren at navigere visuelt ved ...«. I deres combat report står dog:

»We arrived at Moens Cliff to find the weather good, the navigator being able to map ready by first light, and it was decided to drop flares at Marrebæk.«

Besætningen besluttede sig altså først til at flyve til Marrebæk *efter* at have nået Møns Klint, hvilket kunne indikere, at Bøtø *ikke* havde været missionsmål, eller i hvert fald hovedmål. Møns Klint må have været et naturligt navigationspunkt på vej til det egentlige mål, *Værløse*, hvor det aftalte samarbejde mellem de to besætninger - sådan som jeg tolker kilderne - skulle finde sted. Caine og Tindall